

om man ønsker at sikre nogle ordninger for alle, hvor det ikke er peget ud, hvem det er, man skal se på som de fattige.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge om Venstres ordførers holdning til den kronik, som tidligere minister Britta Schall Holberg har haft i Politiken, hvor der bliver tordnet imod at gøre f.eks. socialpolitik til udelukkende et spørgsmål om at indføre frit valg-ordninger, for der ligger meget mere i det. Der ligger ikke kun et spørgsmål om at kigge på økonomien, der ligger også andre forhold i det.

Kan vi få præciseret, hvordan Venstre har i tankerne at leve op til de meget manende og helt rigtige ord, som kom fra fru Britta Schall Holberg?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det er altid sådan, at når folk begynder at bruge sådan noget vås, som hr. Flemming Oppfeldt gjorde her til sidst, som argumentation, nemlig at Socialdemokratiet bare havde svært ved at forstå, at folk skulle have noget at vælge imellem, så er det nok for at bruge tiden til noget andet end at svare på spørgsmålet. Det lærer man jo ret hurtigt herinde.

Socialdemokratiet er ikke optaget af markedet. Det er fuldstændig korrekt. Vi er optaget af, at ældre mennesker rent faktisk får en hjemmepleje, som indeholder noget omsorg. Der kunne man have fået langt, langt mere omsorg for de penge, der nu er gået til bureaukrati og til at opbygge et privat marked.

Vi er faktisk optaget af, at der er nogle ældre mennesker, som er ensomme, som ikke har det sociale netværk, som giver en ordentlig kvalitet i deres liv. Der ville vi godt kunne bruge hjemmehjælpen meget mere aktivt. Det handler om at prioritere, og vores prioritering er klar: mere omsorg, bedre omsorg. I stedet bruger regeringen pengene på bureaukrati.

Det er det valg, vi synes, at befolkningen til næste valg skal vide at der er.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Til fru Sandy Brinck vil jeg sige, at vi jo har været inde på, at det at få beskrevet, hvad det er for noget, det offentlige yder, er en beskrivelse, der

foretages en gang. Det er en ny kultur inden for det offentlige. Det synes jeg at jeg har svaret så sagligt på, som jeg kunne.

Når jeg siger det på den måde, at Socialdemokratiet har svært ved at forstå det, synes jeg også, der påhviler Socialdemokratiet en eller anden mellemregning over for offentligheden, for Socialdemokratiet var jo med til at gennemføre denne her type lovgivning. Der synes jeg jo så, at Socialdemokratiet frem for at forkaste det hele måske i sin mellemregning burde prøve at fortælle os andre, komme med bidrag til, hvordan man kan få frit valg-ideen til at fungere, for man har åbenbart været tilhænger af den på et tidspunkt. Nu siger man så bare, at i princippet er man modstander af det.

Til hr. Anders Samuelsen vil jeg sige, at det jo ikke kun er et spørgsmål om frit valg. Det er også et spørgsmål om, hvad det er for en standard, man lægger ud til frit valg. Her påhviler der kommunerne et meget stort arbejde med at få beskrevet alt det, som vi har debatteret nu her, ordentligt. Der påhviler kommunerne et stort arbejde for at få nogle gode tilbud hjem og den slags.

Venstre er af den opfattelse, at mennesker, som igennem et helt liv har lært at træffe valg, også når de bliver ældre, skal kunne træffe et valg om, hvordan de vil have de her ting leveret, eller de skal i hvert fald have den mulighed at kunne gøre det.

Så vil jeg sige til fru Line Barfod, at jeg ikke har sagt, at det her kun var regeringens 13 mest positive punkter. Jeg sagde, at regeringen har gennemført 13 punkter, som er til gavn for de svageste i vort samfund, og jeg har bare nævnt de 13 punkter. Der er ikke nogen dårlige punkter ved siden af. Det er 13 gode punkter for de svageste i vort samfund – i øvrigt er flere af dem vedtaget af et stort flertal i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Det kan godt være, at jeg ikke udtrykte mig tydeligt nok, for jeg fik i hvert fald et mærkeligt svar fra hr. Flemming Oppfeldt.

Hr. Flemming Oppfeldt roser frit valg-loven. Frit valg på alle hylder. Jeg prøver at tale om de svageste, om menneskene, de gamle, der bor ude på plejehjemmet. De har ikke noget frit valg, ej heller et frit leverandørvalg, for de er ganske enkelt ikke omfattet af loven. Ville det ikke have været mere naturligt at bruge pengene